

blemer. Vi mener rent faktisk, at både de ting, som regeringen har fremlagt, og som også har været inde i debatten, men også de indlæg, der tidligere har været, klart har dokumenteret, at der eksisterer samspilsproblemer. Det vil sige, at folk, som har bundet midler for at have større muligheder senere i livet, reelt beskattes meget hårdt. Det er et faktum, som vi ikke mener kan bortargumenteres.

Det, som vi læser dagsordenen vil, er, at der skal nedsættes en tværministeriel arbejdsgruppe, som så skal kulegrave og kortlægge disse problemstillinger, hvorefter vi så senere kan få en folketingsdebat igen, hvor vi så kan debattere på baggrund af den kulegravning, hvad der så eventuelt skal gøres, og hvad partierne ønsker. Det synes vi egentlig er reelt og helt fair, at man ønsker sådan en kulegravning, og at vi så kan tage en debat på baggrund af den kulegravning. Men vi noterer os selvfølgelig, at regeringspartierne ikke ønsker at få disse ting kulegravet. Så kan vi selvfølgelig blot gisne om, hvorfor det egentlig er.

Vi er bange for, at det giver anledning til større bekymring rundt om i landet end den påståede mistænkeliggørelse, som skulle ligge bag forespørgslen i dag.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, det havde været en god idé, hvis det er lige præcis det problem, som hr. Peter Brixtofte påpeger, som denne forespørgselsdebat skulle have handlet om, og så kunne man måske have skudt sig ind på det på en anden måde end ved at tage en forespørgselsdebat om det her i Folketinget, hvor det, vi skal græsse af, jo selvfølgelig bliver meget generelt.

Det problem, som hr. Brixtofte her peger på, hænger jo sammen med øvrige ydelser, som man får fra det offentlige, boligydelse, varmehjælp, og hvad det kan være, og et eller andet sted skal man jo lægge snittet. Det er muligt, at vi lige præcis på dette konkrete punkt godt kan finde andre løsninger på samspilsproblemet, men skulle man af den årsag stemme for et dagsordenforslag som det, der ligger foran os, om, at vi skal nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe, som skal kulegrave alt dette?

Vi har jo masser af materiale foran os. Det drejer sig snarere om at finde den løsning, som er så perfekt, at alle partier her i Tinget kan gå ind for den.

Hvis vi lægger det snit et andet sted, kan der også være andre problemer, der kommer frem. Vi ophæver ikke samspilsproblemerne ved at finde en ny løsning, men kun det enkelte konkrete problem. Så kig på det og kom med finansieringsmodeller, finansieringsforslag. Det er jo ikke noget, man opnår under en debat som denne her. Det kunne vi jo f.eks. have taget med under finanslovforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg forstår, hr. Elmquist erkender, at der er nogle niveauer, som måske er uacceptable, og at der derfor er grundlag for at undersøge, hvad man kunne gøre for at løse problemet. Nu er det altså sådan, at her anskueliggør man problemets størrelse, men vi vil også godt have forslag til nogle løsninger, og dér, hvor vi foreslår nogle principielle retningslinjer, er, hvor vi siger, at man skulle prøve at få vores skattesystem kædet sammen med vores tilskudssystemer, så de passer sammen, og f.eks. arbejde med en model, som siger, at man, når man både betaler skat og får nedtrappede sociale ydelser, aldrig må få frataget mere end 50 pct. af indtægtsfremgangen, altså få indlagt sådan en maksimal fælles trækprocent, en reel trækprocent i det fælles system af skat og sociale ydelser.

Det mener jeg var noget, som sådan en gruppe kunne gennemarbejde og så komme med forslag til os om her i Folketinget, hvorefter vi kan finde ud af, hvor meget det koster, og hvordan vi skal finansiere det.

Det, vi foreslår nu, er jo sådan set, at samspilsproblemet bliver belyst, og at man så kommer med nogle konkrete forslag til, hvad vi skal gøre.

Så tager vi en debat igen, og så må vi partierne imellem forhandle os frem til nogle løsninger. For det er et stort problem, og det vil man opdage i stigende omfang i de kommende år, når alle de nye pensionister fra de nye arbejdsmarkedspensionsordninger opdager, at det er dem, der bliver ramt af samspilsproblemet.